

decisiva. L'especialitat de la Secció de malalties sexuals, que són filles directes del vici, però en moltes ocasions, dissortadament, producte de degradadors contagis o d'herències inconfessables. Els seus privilegiats coneixements, però, no li permeteren tancar-se en aquesta veritable caixa de Pandora, de la qual havia fugit gairebé tota l'esperança, però hi quedaven tots els mals, sinó que cultivà, amb veritable i creixent afició, les malalties de la pell, en l'època aquella en què eren objecte d'una aferrissada revolució. D'aquestes malalties que, si bé de vegades posen a la vindicta pública manifestacions inequívokes de l'agrupament de malalties sexuals, que ja havia escollit, en altres casos, potser els més, exterioritzen vicis orgànics, que són fills directes d'altres dels set pecats capitals; extrems que cal tenir en compte, per a conceptuar-los, classificar-los i tractar-los degudament.

Amant de l'estudi, desitjant aplicar els coneixements adquirits en benefici del dissortat i cercant un lloc on pogués assolir un nom entre els que es dedicaven al conreu de les esmentades especialitats, va ésser un dels més aprofitats assistents a la visita del distingit sifiliògraf doctor Joan Soler i Buscallà, de bona memòria, A proposta de doctor Soler, i com a recompensa dels treballs realitzats en la seva Visita, la Il·lustre Administració de l'Hospital de la Santa Creu, en sessió del 3 de març de 1890, va nomenar-lo Metge Auxiliar adscrit a la secció del Dispensari de la susdita Visita. Càrrec en el qual es distingí per la seva laboriositat i la seva constància i que exercí fins que fou suprimida la plaça, per virtut de la nova organització, que, en el relatiu als Metges Auxiliars, acordà la Il·lustre Administració, en sessió celebrada el 13 de novembre de 1896. En l'ofici comunicat al doctor Roca, es fa constar que la Il·lustre Administració restà complaguda del zel demostrat per ell en aquell període, de més de sis anys, en què prestà el seu abnegat servei en la Visita del doctor Soler i Buscallà.

En tal període, i seguí després fent el mateix, publicà, fruit del seu laborar de cada dia, una sèrie de treballs de la seva especialitat, en *El Restaurador Farmacèutic* (1889), *Gaceta Sanitaria de Barcelona* (Anys II i III) i *Revista de Ciencias Médicas de Cataluña* (Anys XXII, XXIII, XXIV i XXVIII). D'entre els que deuen esmentar-se: *Por dónde viene la Sífilis*, *Croquis Sifiliográficos*. *En pro de los leprosos*, *Revista de Sifiliografía y de Dermatología*, *Algo sobre la Alopecia areata*, *De las fumigaciones mercuriales en el tratamiento general de la Sífilis*, *Sifilomas primarios extragenitales de localización insólita*.

Sortí, com s'ha esmentat, del nostre Hospital, però no com el fadrísterm que abandona per sempre la casa pairal i fins arriba a oblidar-la, sinó que seguí mantenint per ell un viu record entre les coses més volgudes, i sempre el va considerar un fogar de consol amarat de Santa Caritat i una institució absolutament nostra. Es per això que per a ell va laborar en totes ocasions, com ho evidencien, entre altres, els següents treballs: *La Medicina Catalana en temps del Rei Martí*, publicat en el *Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya* (1914), formant part d'un cicle de conferències que aquest admirat Centre dedicà a la gloriosa memòria del nostre darrer rei de nissaga catalana. *La Medicina Catalana en temps del Rei Martí*, amb l'interessant lema: *Remembrem lo passat*: novella edició augmentada per l'autor i dedicada al "III Congrés de Metges de Llengua Catalana", en la dedicatòria del qual consta: *En agraïment d'una presidència immerescuda*. Presidència que exercí amb tot l'entusiasme i tota la consciència que és possible posar en les coses més estimades, com resultarà provat en estudiar la seva tasca